יד א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ג :

טו ב מיי' פ"ב מהלכות שגגות הלכה מז :

כפי כי' ויש עוד עוד מהו שיהו ל"ק

טז ג מיי' שם סל"ו יח :

יח ד מיי' שם הל' יח :

בגמרא (דף ז:) אמר רב גריקת פיגול: א) אינו מועיל מידי מעילה בקדשי קדשים ב) ואינו מועיל לידי מעילה בקדשי קדשים בגריקת פיגול אין לך תיבות

מגדנה (מרדכי) קושיות לר' יעקב

תשובות

מגדנה בשם יפה מחלוקת: ב) אם היה מחשבת פיגול בהמאכל בגבד ואחר בגריקה - מעילה ג) אם אחר בגריקת פיגול - אינו מועיל לר' יעקב והיינו כר' יעקב

שיטה מקבצת

ה) קלטתה מחיצות לכל אות ו' ובמחק : ב) עלתה מהו שתהי לאו : ג) ירדו אלא דמחיצה בתיקנה : ד) וריקת פיגול דאם חשב בשחיטה ובגריקה עשה סתם עבר מדריא מידי מעילה בקדשי קדשים כלומר לית ליה כח ולא חשיבא כל כך וריקה דלאחר פיגול דאיכא הכשר מידי מעילה כגריקה כשר נמי אמרינן מאחר שזרק הדם יש היתר לבהנים ואין מועלין בבשר אלא כיון דפיגול קדם בשחיטה, בהיא וריקה לא יצא הכשר מידי מעילה דהא לא חזי לבהנים: ואינו מביא מעילה ולאחר פיגול לידי וריקה, בקדשי קלים כוריקת בשרה כדהנן בסיפא דמתניתין בקדשים קלים לאחר וריקה מועלין באימורין ואין מועלין בבשר ט' לשון הראב"ד ז"ל ה) מוסגה אות ו' ובמחק : ו) פיגול שהעלה לגבי אות ו' ובמחק : ז) מזבח בפי' אלעזר עלתה ט' כגון שנפסלה: ח) מעמא משום דכיון : פ) מזבח הראוי ולא : י) בוריקה ס"א בשחיטה: יא) בוריקה בגלולה הענודה לשון הר"א : יב) איסורא דשייתי לידי: יג) בהקפדה בכל הענודות הר"א ז"ל : יד) שפיגול נמי בוריקה : טו) קלפה המזבח קדושה כל : טז) דגיערי ס"א ולא נגרי ביה דחיה. חוס' כת"י : יז) בהכשר דאמרינן דאיקה פיגול קבעות פיגול אלמא דעבדינן הוריקה כמי שנעשית בהכשר: יח) מעילה ולהביא מעילה בקדשים קלים ונעשית כמו שנעשית בהכשר שאו דוברי ר"א להביא מעילה לקדשים קלים כאילו דוברי חלק גבוה : יט) לא עבדא אות ו' ובמחק : כ) היה הלחם תוך לחיפה כו' קרטי פני כולן חוץ : כא) פניה בחצור משום דכתיב על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו וכו' והיינו דלחם כתיב א"כ משמע דבעינא קריטת פנים הלחם לענין דקדשי קדשים חנוף ואין יוצא בפורים : כב) בתורה דהיינו קדשים קלים אין מעילה אלא באימורין ולאחר וריקה ופירש רבינו מאיר הא: כג) לכהן דכתיב הקריב מסנו אות מסל קרבן תודתם לה' ושמעא מאי דבקדשים קלים לית בהו מעילה מעמא דכל קרבן תודתם לה' ושמעא משום דבעלים אכלי לה' ותני ד' לחם תודה דוראיל וכתיב אכלי לחו אית בהו מעילה: כד) ועוד דחזה דשון הניתנין כו' לכך נראה לפורי דסרסי הא כו' הלחם דר"ל ליפסל להבאת כו' נבי וריקה נימא שבריאה : כה) קרבנו . מתירוי הילכך נבי לחם דבשחיטה הוי : כו) הלחם דבשעת שחיטה עדיין לא נקבע פיגול אבל נבי מעילה דוריקה מייתי לידי כו' בשעת שחיטה ולכך אמר דאינו מביא: כז) פיגול דשעיגל בשעת קבוצה והעלה מקבץ פיגול מסנו ובגון דבר משלה בו הארר ונפקא מקצתו מע"ג המזבח שרי לתחוירי דאמרינן דעקע מסנו פיגול דקלמרו מזבח : כח) נבי ד' עבודות שבמנורה כגון ד' עבודות שבזבח הא דקתני ליה קמץ וקרי ליה פיגול לאו משום דהשכלל דיבר משום פיגול דהא אמר התם אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול הקומץ כו' אלא לחבי קרי ליה פיגול דסמגל עצמו מלחקריבו וקאמר : כט) להביא שקורין תיבת מסגרתן ומחק : ל) פיגול כמו השרפת חוץ לזמנו פיגול: מ) אלא ודאי אינה ראיה מדהם דיבוכא לומר דר"ל הפיגול שהיה בגמוף לאחר וריקה כמו כן נאמר הבא ומאי מייתי : לא) מקע פיגולי מסנו משמע פיגולי שחיה כבר כלומר שכבר נקבע פיגול : לב) הא"ל והיכי ס"ד לומר שנקבע כו' והא בעינן בכל מקום הרצאת כשר ר"ל כו' אינו נגמל עד לאחר וריקה אבל שם פיגול חל עליה משעת שחיטה כו' וא"כ הק"ל ומשני איסורא דמייתי לידי פיגול כו' דפיגול נגמר עד שעת : לג) והא דקאמר מקע פיגולי רוצה לומר : לד) הוא דקתני עליו :

ולחבי נקבע קומץ כ"מ קדני קומץ פיגול דפיגול בקמיצה ופיגול דקמיצה הייגו כמו פיגול דשחיטה אלמא דבשחיטה לחודה הוי פיגול דקמיצה ליה דמאי קומץ פיגול דקתני אלא מאי קומץ פיגול איסורא דמייתי לה לידי פיגול שהתחיל לפגל בקמיצה דהייגו התחלת איסור פיגול ולעולם לא הוה פיגול נגמר עד שפיגל בגלולה עבודות דהא הדין לשחיטה דשחיטה הוא התחלת איסור פיגול ולא הוי פיגול נגמר עד דפיגל נמי בוריקה הלכך קדש חלחם ומכאן ולא הוי פיגול אלא בשחיטה לחודה דלא הוי פיגול נגמר עד דפיגל נמי

הגהות צ"ק [מ] מון נמקומה מע"ם מארק נשחיקה קדש סלחם [כ] לכך מלאם הא דקאמר קדש סלחם לפטול ולא להביא לידי מעילה וס"ק כיון דקדש סלחם ס"ג נימא גבי אריקה כו' [נ] דכמגמנו [ד] לידי פיגול דלא נקבע כו' [ס] דעבודות כו' [ו] וסיכו ס"ד

מעמא משום דכיון שוריקה תחילה בבמיצה כתיקנה קלטה לה מזבח דאם עלתה לא תרד אבל עולת חוץ דבמת יחיד שוריקה תחילה בבמיצה שלא כתיקנה הכי"ב הכניסה לפנים ויצאת ועלתה תרד דלא קלטה לה מזבח דאיל ומעיקרא הוריקה בבמיצה שלא כתיקנה תיקו : ומדקא בעי לה אליבא דהדייהו . עד כאן לא קאמר רבה אר ראמא אפילו לרב יוסף ס"ם דבשיטו מקום שחיטה דפולת פנים לא הוה פשיטא ליה אי כרבה אי כרב יוסף : וריקת פיגול . שוחט חישב בשחיטה ובוריקה עשה סתם : אינו מביא מידי מעילה בקדשי קדשים . כלומר לית לה כח ולא חשיבא כל כך וריקה דלאחר פיגול דאיכא הכשר מידי מעילה דהא לא חזי לבהנים ואינו מביא זריקה דלאחר פיגול לידי מעילה באימורין ואין בקדשים קלים כוריקה כשרה כדהנן בסיפא דמתניתין בקדשים קלים לאחר וריקה מועלין באימורין ואין מועלין בבשר : וקאמר לה להא שמעתא . דרב גידל : ולחמה דעין לדעמה לא קדש הלחם . כדכתיב על זבח תודה חלת ובעינן על בסמוך : ואפילו קרטי כולן חוץ מארת קדש הלחם . דבעינן דבשעת זביחה יהא לחם שיהא לו קדש : שחטה חוץ לזמנה . דהיינו עליה בשעת שחיטה לארבלה וחוץ לזמנה לשקרטה קדש הלחם ורש בו מעילה אלמא פיגול מייתי לידי מעילה בקדשים קלים וקשיא לסיפא דרב גידל : כי אתא אביי לקמיה דר' אבא . א"ל לא קשיא לרב גידל הא דרב פפא : א"ל בוריקה . כלומר דאיתו מעמא דקדש הלחם בשחיטה בשחיטה משום דשוחט בוריקה דבוריקה לא חישב ולהכך לא הוי פיגול נגמר בשחיטה לחודי ומשום הכי קדש הלחם ומעלין בו אבל הוא דרב גידל דאמר ואינו מביא לידי מעילה דפיגול בוריקה ובגלולה עבודות דהוה פיגול נגמר : א"ל רב אשי לרבא והאמר עולא . בסמ' ובחמם בתרק בית שמאי קומץ פיגול שחישב עליו בשעת קמיצה והעלה לגבי מזבח כיון שמשלה בו הארר מקע פיגולי מסנו שאם מקע מעל המזבח וירד עלה והוא הדין לאיברי פיגול ונותר ומשמע שהעלן לגבי מזבח כיון שמשלה בהן הארר מקע איסורן מהן ומאי דנקט קומץ פיגול דסר"א הכי מילי אבר דמיהבר לידי מעילה וקשיא לרב גידל : א"ל לא . מהכא לא בגלולה עבודות דהא הדין לשחיטה דשחיטה הוא התחלת איסור פיגול ולא הוי פיגול נגמר עד שפיגל בגלולה דלא הוה פיגול נגמר עד דפיגל

מסורת הש"ס

קלטתה מחיצות . אל מחרה לכל דבר דהוי כמי שהוקדשה מתחלה לתקריבה למזבח דמשונה לשון וכל דברים הנעשים בקדשי מזבח ונפסלה ביולת ובדרוש ובמאר פסולין הנהוגין *בקדשי מזבח ז) : שנפסלה . שהחטה להיות עולת במת יחיד לאחר שהכניסה לפנים בדרום והעלה לאותה הכרע לעבודת המזבח בשונג לא במזיד מהו שתרד , מעלה לא מדקמבעיא ליה בהא דתתלתה לא למזבח מעלה דאיך בשולת פנים מסכיה ליה לא כרבה *לא כרב יוסף(ה) לא, לשולם לא פסיטא ליה לא כרבה לא כרב יוסף אלא חדא מנו חדא עולת במת יחיד מנו עולת פנים מכביע ליה וכי קמיבעיא ליה עד כאן לא קאמר רבה בשולת פנים שהיה בשחיטה לא שילתה אם עלתה תרד אלא משום דמתלה כתקנה פסלה כלומר היכא דמעיקרא כי מקדשה לשם קדושת פנים לקדשה לבהנים *(בעלמה) דהייט מחילה כתיקנה הוא כי שיבה בה משום הכי פסלה אבל עולת במת יחיד הואל והוקדשה תחילה אלא כתיקנה להקריבה בחוץ כי הכניסה לאחר מכן בפנים ונחטה בדרום לא יצאת לא פסלה ואם עלתה לא תרד דאמרינן דנפסלה בדרום לא ביולת הייט כשנכנסה תחילה למחילת עזרה דהייט כתיקנה : **לו דינמא פינו נרב יוסף דאמר.** בשולת פנים לא שיבה בה אם עלתה לא תרד דהייט עבודת מ) דכיון שהקריבה להקריבה במחילת העזרה דהייט כתיקנה לא יצא לה מזבח דאם עלתה לא תרד : אבל עולת במת יחיד שהוקדשה תחילה אלא כתיקנה ואח"כ הכניסה בפנים דהייט מחילה אלא כתיקנה ויצאת לא נחטה בדרום אם עלתה לא תרד דאמרינן דנפסלה בדרום לא ביולת הייט כתיקנה : **אמר ליה רב אחא לרב אשי** : אמר ליה רב אחא לרב אשי **לרבא והא אמר עולא** *קומץ פיגול נ) שהעלו לגבי מזבח פקע פיגולו ממנו ונמצא היינו שחיטה אמר ליה איסורא דמייתי לידי פיגול והא

קלטתה מחיצות לכל דבר "בעי ר"א (ו) [עולת במת יחיד שהכניסה שנפסלה] ז) עלה מהו שירדו, מדקמבעיא ליה לחדא, מבלל דאיך פשיטא ליה אי כרבה אי כרב יוסף, חדא מנו חדא קמבעיא ליה, אלא כאן לא קאמר רבה התם "אם עלו ירדו" ח) שחיצה : כתיקנה פסלה, שלא כתיקנה לא פסלה אר בילמא אפילו לרב יוסף דאמר "אם עלתה לא תרד" מחיצה כתיקנה קלטה, שלא כתיקנה לא קלטה? תיקו, אמר רב גידל אמר רב ט) זריקת פיגול אינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים, יתיב אביי וקאמר לה לדא שמעתא, אתיבה רב פפא לאביי "השחיט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומה לא קדש את הלחם, שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור ואפילו קרמו כולן חוץ מארת מהן לא קדש הלחם, שחטה חוץ לזמנה ולמקומה קדש הלחם אלמא פיגול מייתי לה לידי מעילה? אישתיק רב אחא לקמיה דרבי אבא אמר ליה בוריקה, אמר ליה רב אשי לרבא והא אמר עולא "קומץ פיגול" ט) שהעלו לגבי מזבח פקע פיגולו, ממנו, ונמצא היינו שחיטה אמר ליה איסורא דמייתי לידי פיגול והא

עלתה תרד דלא קלטה מזבח ע) ולא אתחר תחילה לממחלת עזרה כתיקנה : **פיקו** . ומדקמבעיא ליה אליבא דר"ש ס"מ דבשיטו מקום שחיטה דשולת פנים מי לא פסיטא ליה לא כרבה לא כרב יוסף : **ר"ב גידל אמר רב זריקת פיגול** (כ) . (שחיטה י) *(בזריקה)) לפגל אמר בזריקה והשתא הזריקה פיגול אינה שם בו כרת, אינו מועיל מידי מעילה בקדשי קדשים כלומר הזריקה פיגול אינה חשובה כל כך שהעלה בשר קדשי קדשים מידי מעילה כזריקה כשרה דקיימת לן דמתחר אמרק הדם כדאי יש בבשר היתר לבהנים ואין מועלין בו אבל הכא דאין דפיגול בזריקה לא יצא הבשר מידי מעילה דהא לא חזי לבהנים : **ואוסיף וזריקה אינם מביאים לידי מעילה** . האימורין של קדשים קלים כזריקה כשרה כדתנן בסיפא דמתניתין בקדשים קלים לאחר זריקה דמן מועלין באימורין ואין מועלין בבשר, **דאמר** מון דאמר **ר"ל** בגמרא **כולן מון מאתם מכן לא קדש הלחם** . דרב גידל : **ולאמר לפא שמעתא** . דרב גידל : **ולאמר מון לאוסף לא קדש הלחם** . דכתיב על זבח התודה חלת (ויקרא ז) ובמתיק על בסמוך : **ואפילו קרמו כולן מון מאתם מכן לא קדש הלחם** . דבעינן בשעת שחיטה שיהא כל הלחם רלוי : **שחטה מון לזמנה** . דחיסב עליה בשעת שחיטה לאוכלה חוץ לזמנה לא (ט) מון למקומה (וקס"ל) אע"פ שזרק (במחשבת פיגול) קדש הלחם להכי דמעלין בו אלמא דפיגול מייתי לידי מעילה בקדשים קלים **דקיימא לרב גידל** דאמר אינה מביאה לידי מעילה בקדשים קלים : **כי אתא לאביי לקמיה דר' אבא** . אמר ליה, הא דרב פפא לא קיימא לרב גידל : **אינ בוריקה** . טעמא דקדש הלחם כשפגל בשחיטה **מאוס** דמתם בזריקה דלא פגל בזריקה חילוק לא הוי פיגול נגמר בשחיטה לחודה לחכי קדש הלחם ומועלין בו אבל הא דאמר רב גידל דאינו מביא לידי מעילה הייט דפגל בזריקה (י) ממש דהוי פיגול נגמר : **אמר ליה רב אחא לרב אשי** : **אמר ליה רב אשי לרבא** : **אמר ליה** . הא דרב פפא לא קיימא לרב גידל : **אינ בוריקה** . אמר ליה,